

V Českých Budějovicích 5. 4. 2022

Milí přátelé,

zdravíme Vás na začátku jara.

Jistě se s námi také radujete, že jsme rok 2022 začali s nadějí, že koronavirová opatření nás už nebudou omezovat tolik jako v předchozích dvou letech. I když někde chod domovů na nějakou dobu znepríjemnily karantény, po jejich skončení však mohl život proudit dál.

Ještě jsme se z koronaviru ani nevzpamatovali a už naši mysl zaměstnávají jiné hrůzostrašné události. Nepochybně sledujete zprávy o válce na Ukrajině a o uprchlických rodinách hledající bezpečné útočiště a těší Vás s námi vlna solidarity našeho národa. Mnoho ukrajinských občanů nachází svůj přechodný domov i v našich obcích, rodinách a farnostech. Chceme poděkovat vám, kteří se za to modlíte, modlitby je v dnešní době hodně potřeba, protože lidské schopnosti se ukazují jako chabé. Modlitba oproti tomu je mocný nástroj.

Možná se vaše vzpomínky občas zatoulaly do minulosti 2. světové války, kterou jste možná zažili jako děti nebo slyšeli ve vyprávění od svých rodičů. Co se Vám vybavuje? Jsou to jen smutné vzpomínky, nebo jsou mezi nimi i veselé střípky či upomínky na pomoc od lidí a solidaritu mezi lidmi? Téměř všichni máme ve vzpomínkách okupaci naší vlasti ruskými vojsky. I tehdy jsme se všichni ptali, co bude dál? Kdy bude zase mír a svoboda? Svoboda nastala a věříme, že tomu tak bude i pro Ukrajinu. Neztrácejme naději a důvěru v Boží prozřetelnost.

Právě do této doby přichází nejradostnější období roku, kterým jsou Velikonoce, symbolicky ozdobené probouzejícím se jarem a obrozující se přírodou. Venku na zahrádkách nás obveselují narcisy, tulipány a jiné jarní květiny. Pěstovali jste také nějaké květiny na zahrádkách? Jaké máte nejraději?

Dny jsou delší, světlo se šíří světem a to nám připomíná události, které se skutečně staly před 2000 lety a které si každý rok připomínáme. Ježíš, jehož příchod na svět slavíme o Vánocích, kdy přišel v lidském těle Bůh, vyrostl v muže, který byl o Velikonocích ukřižován a o Velké slavné noci vstal

z mrtvých. A proto ta radost, pro ta naděje. Víme, že i my ve svých životech zažíváme hodně utrpení, k čemuž je potřeba mnoho vytrvalosti a síly. Ale Velikonoce nám přinášejí radostnou zprávu, že nejsme na to sami a že tu sílu, vytrvalost, radost a naději můžeme hledat u Ježíše, který přemohl smrt a zvítězil nad zlem, a který může beznadějně situace proměnit v světlo. Stačí víra hořčičného zrnka, jak sám říkal. Přejeme Vám, abyste toto světlo Kristovo nikdy neztratili z očí, nejen když oslavíme Velikonoce.

Kolik vlastně Velikonoc jste prožili? Kolikrát za svůj život jste třeba trhali kočičky k oslavě připomínky Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma a na Zelený čtvrtek večer při mši svaté si připomínali ustanovení Eucharistie a pak se s Kristem modlili v Getsemanské zahradě? A někteří z vás jste se třeba také někdy zúčastnili na Zelený čtvrtek dopoledne „missa chrismatis“ – mše svaté se svěcením olejů, na které se shromáždí biskup se svými kněžími a věřícími. A na Velký pátek jste pak určitě také společně s ostatními věřícími uctívali kříž našeho Pána. A po obřadech Velkého pátku jste se mohli modlit u Božího hrobu, stejně jako na Bílou sobotu. A společně jste se pak radovali při velikonoční vigílii, na Boží hod velikonoční a v dalších dnech Velikonočního oktávu.

A kolik lidí se vám při tom vzpomínání asi vybaví – někteří už zemřeli, děti vyrostly a třeba odešly jinam, anebo vyrostly a už vodí do kostela své děti nebo i vnoučata, další se odstěhovali, přišli a narodili se jiní... V něčem se třeba proměnil i vnitřek kostela, změnili jste se Vy, ale zmrtevýchvstalý Ježíš je stále tentýž, vítěz, který zve každého z nás, jak se zpívá v jedné písni „Alfa i Omega, první, poslední, nic nás už neděsí a my jsme svobodní. Ježíš z mrtvých povstal, on je vítěz, Ježíš živý je.“

Uvědomujeme si, že ne všichni můžete být na velikonočních obřadech ve svých farnostech tak jako dřív. Ale přejeme Vám, abyste i při sledování v televizi nebo na internetu zažívali sounáležitost s ostatními věřícími a tu velikou lásku Ježíše Krista, která je o Velikonocích tak tajemně vnímatelná všemi smysly.

Kéž Vám radostné poselství Velikonoc prozáří Vaše dny.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

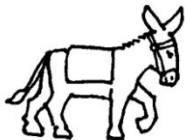
& Otec Tomas van Zavrel

Příloha 1:

S pomocí obrázkového čtení si přečtete, co všechno si připomínáme o Velikonocích. Obrázky si můžete vybarvit.

CO SLAVÍME VE SVATÉM TÝDNU

Na Květnou neděli si připomínáme, jak Ježíš vjel na

do Jeruzaléma. Lidé mu mávali

a prostírali na cestu

. Zelený čtvrtek je připomínkou

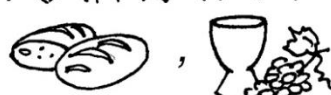

toho, že Ježíš slavil s

poslední

. Na stole měli

Ježíš vzal

a řekl: „Toto je moje tělo“. Pak vzal

a řekl: „Toto je moje krev.“ Po večeři šel do

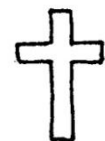
Getsemanské zahrady, kde ho

Na Velký

pátek si připomínáme, že Ježíše

nasadili a nakonec ho Pilát odsoudil k smrti na

. Bílá sobota je dnem ticha a modlitby, protože

Ježíšovo tělo bylo v

. Ježíšovo zmrtvýchvstání

začínáme slavit o velikonoční vigílii, kdy žehnáme

a nasloucháme slovům

a obnovuje-

me svůj křestní slib. O velikonoční neděli a v následu-

jící dny se radujeme, protože

žije. Aleluja!

Příloha 2: Velikonoční dny provází také plno lidových tradic. Na jaké si vzpomenete vy? Můžete přiřadit den a obrázky k sobě, spojte je čarou.

Škaredá středa: Podle tradice se v tento den Jidáš rozhodl, že zradí Ježíše. Nikdo by se neměl mračit. V tento den hospodyňky uklízely celý dům a vymetaly komíny, aby z domu vyhnaly zlé duchy, proto se také této středě říká Sazometná.

Zelený čtvrtek: V tento den často lidé jedli zelená jídla a také jidáše. Sladké pečivo, které připomínalo zradu Jidáše. V kostelích naposledy zvoní zvony a poté odlétají do Říma. Jejich zvonění nahradili chlapi procházející vesnicí s řehačkami a klapačkami. Víte, v který den se zvony vracejí? Na Zelený čtvrtek by si lidé neměli od druhých nic půjčovat a neměli by se hádat - odměnou se jim budou všechny hádky vyhýbat a peníze si k nim cestu najdou samy.

Velký pátek: V tento den byl ukřižován Ježíš Kristus. Je to den přísného postu. Podle pověsti země vydává své poklady a nesmělo se hýbat se zemí.

Bílá sobota: Křesťané věří, že Ježíš vstal v noci na neděli z mrtvých. Před kostelem večer při slavnostní mši svaté se svěřily ohně a od něho velikonoční svíce Paškál a svíčky. Hospodyně si dřív z požehnaného ohně odnášely domů žhavé uhlíky a znova si zapalovaly oheň v kamnech. Vracejí se zvony z Říma.

Boží hod velikonoční: V tento slavnostní den světil kněz v kostele mazance, beránky a víno. Z toho pak také hospodář odnášel na pole, kde jimi obdaroval půdu, aby mu dala dobrou úrodu.

Velikonoční pondělí: V tento den kluci šupou děvčata pomlázkou z proutí, to aby byly celý rok zdravé. Děvčata za to chlapcům dávají zdobená vajíčka.

